

denne urimelige Paastand, at det var mig, der havde rippet op i Fortidens Strid.

Dernæst vil jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger over for det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Dette ærede Medlem har forsøgt at fralægge sig, at der fra hans eller hans Meningsfællers Side skulde være arbejdet imod Nationalforeningen. Det forbavsende mig, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) ikke vil kunne tiltræde denne Udtalelse. Sidstnævnte ærede Medlem var til Stede paa et Møde i Viborg, hvor man søgte at danne en Forening og agiterede for denne Sag, og det var ikke mig saa lidt som nogen anden i Forsamlingen, hverken Socialdemokrater, Højre eller Venstremænd, muligt at forstaa, at det ærede Medlems Optræden kunde have anden Hensigt end at spænde Ben for denne Sag. Jeg skal i øvrigt selvfølgelig ikke komme ind paa den Strid, der har været mellem det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam). Jeg skal blot sige et Par Ord om et enkelt Punkt, nemlig Pjecen. Det er jo muligt, at det er en havareret Person, som har lavet denne Pjece, at det er en Bedrager, en Løgner og alt, hvad der nu kan siges om ham, at han altsaa er en uvederhæftig Fyr; men det udelukker ikke, at de Tal, han har brugt i Pjecen, ere korrekte. Det havde derfor ikke været af Vejen, om det ærede Medlem samtidig med, at han stemplede Pjecens Forfatter paa den Maade, han gjorde, havde sagt, at de Oplysninger, han fremkom med, i dette konkrete Tilfælde vare uvederhæftige, løgnagtige osv. Det gjorde det ærede Medlem ikke. (K. M. Klausen: Det skal komme!) Ja, det kan jo komme siden, saa at vi kunne faa ryddet op i det hele. Jeg har ikke gjort mig medansvarlig for disse Tal, men jeg synes, det havde været heldigt, om det ærede Medlem klart og tydeligt havde benægtet, at der var noget som helst vejledende i disse Talopgivelser.

Det ærede Medlem fremkom i sit første Foredrag under Finanslovens første Behandling med nogle finansielle Betragtninger, og anden Gang, han fik Ordet, ankede han over, at ingen af de andre Talere havde fundet Anledning til at komme ind paa Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden. Det forekommer mig, at det ærede Medlem skulde være os andre taknemmelig for, at vi ikke toge Diskussionen op med ham paa dette Omraade. Den Maade, hvorpaa han

der argumenterede med Hensyn til Arbejdsløsheden, vidnede nemlig ikke om nogen særlig stærk Logik hos det ærede Medlem. Det ærede Medlems Betragtninger vare udelukkende finansielle. Han sagde, at Toldindtægterne gaa nedad, og at det er en Følge af, at Arbejdsløsheden breder sig; og han paaviste dette ved at sige: Dette maa selvfølgelig medføre, at hos saadanne Familier, hvor Arbejdsløsheden bliver Gæst, bliver det daglige Forbrug mindre og mindre, hvorved Staten kommer til at lide Tab i Toldindtægterne. Det, som er Hovedsagen i det ærede Medlems finansielle Betragtninger, er, at Arbejdsløsheden medfører Købeevnens Svækkelse, og følgelig gaa Toldindtægterne ned; naar der er mange saadanne arbejdsløse Familier. Derpaa nævnedes det ærede Medlem tvende Midler, hvorved man kunde bøde paa denne uheldige Tilstand. Først dette: at sætte store Statsarbejder i Gang, hvorved en Del Arbejdere kunde finde Beskæftigelse. Selvfølgelig kunde det bøde noget paa Arbejdsløsheden og maaske ogsaa have til Følge, at der kom nogle flere Toldpenge i Statskassen. Dog, det skal jeg ikke opholde mig videre ved. Det andet Middel var dette: at der kunde gives 500,000 Kr. aarlig til de arbejdsløse. Det forekommer mig, at det er en ret snurrig finansiell Betragtning. Statskassen har tabt Penge, Toldindtægterne ere i Nedgang, og saa skal man af den saaledes ebvende Statskasse tage 500,000 Kr. og dele ud mellem de arbejdsløse for at øge deres Købeevne, hvorved Statskassens Indtægter ved Finanstolden kunde løftes igen. Det minder mig om den Mand, som gav sin So Flæsk. Han gav den nok 3 Sider, men fik kun 2 igen. Det ærede Medlem vil kunne forstaa, at der ikke er megen Opfordring til at tage en Diskussion op om Arbejdsløsheden paa det Grundlag, han selv har givet.

Det ærede Medlem for Brønderslev (T. Larsen) henviste saa til, at den 8 Timers Arbejdsdag var et meget tvivlsomt Middel mod Arbejdsløsheden, og det kunde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ikke forstaa. Men det forbavser mig i ikke ringe Grad, at det ærede Medlem ikke forstod det. Hvorfor er der Arbejdsløshed? Er det ikke, fordi Konjunkturterne svigte, Produktionsvilkkaarene vanskeliggøres? Og en af de Ting, som vanskeliggøre Produktionsvilkkaarene, er vel ogsaa Arbejdsprisen. Men Normalarbejdsdagen letter jo paa ingen Maade Produktionsvilkkaarene, men gør dem tværtimod vanskelige, og naar der altsaa maa